

662.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie nadzwyczajnego dodatku do rent inwalidów z Wojska Polskiego na obszarze b. dzielnicy pruskiej, oraz do rent inwalidów z b. armji niemieckiej.

Aż do czasu wydania jednolitej ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się na zasadzie art. 6 p. d. ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 (Dz. P. № 64, poz. 385), co następuje:

§ 1. Inwalidzi z Wojska Polskiego, mieszkający na obszarze b. dzielnicy pruskiej, tudzież inwalidzi z b. armji niemieckiej, przynależni do b. dzielnicy pruskiej, otrzymują — o ile są w niedostatku — jako nadzwyczajny dodatek drożyzniany, różnicę między dotychczas pobieranymi rentami wraz ze wszystkimi dodatkami, a zasiłkami inwalidzkimi wraz z dodatkami sejmowymi, obowiązującymi na innych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Suma pborów rentowych wraz z dodatkiem nadzwyczajnym, wymienionym w § 1, wynosi miesięcznie:

dla inwalidów przy utracie zdolności zarobkowej od 15 ⁰ / ₀ do 25 ⁰ / ₀ —	140 mk.
" " " " " " " 26 ⁰ / ₀ " 40 ⁰ / ₀ —	200 "
" " " " " " " 41 ⁰ / ₀ " 60 ⁰ / ₀ —	350 "
" " " " " " " 61 ⁰ / ₀ " 80 ⁰ / ₀ —	660 "
" " " " " " " 81 ⁰ / ₀ " 100 ⁰ / ₀ —	1000 "

Ponadto inwalidzi dwu najwyższych kategorii (od 61⁰/₀ — 100⁰/₀), będący w niedostatku, otrzymują dla swych rodzin następujące dodatki:

a) na żonę 80 mk.

b) na każde dziecko 40 mk, najwyżej 200 mk. miesięcznie.

§ 3. Ciężar finansowy, wynikający z płacenia dodatków myśl § 1, ponosi budżet Ministerstwa Spraw Wojskowych (dział 9, § 6).

§ 4. Nadzwyczajne dodatki, należne w myśl niniejszego rozporządzenia, wypłaca się za czas od dnia 1 lipca 1920 roku.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 12 października 1920 r.

Minister Spraw Wojskowych:
w z. *De Henning-Michaëlis*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
w z. *Polczyński*

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*